(683) "णु स्तुतौ" (II-अदादिः-1035. सक. सेट्. पर.)

'—स्तुत्यां नुवति, नौति वा ॥' (श्लो. 24) इति देवः ।

नावकः-विका, नावकः-विका, [1]नुनूषकः-षिका, [2]नुनावयिषकः-षिका, [3]नोनूयकः-यिका ;

[4]नविता-त्री, नावयिता-त्री, नुनूषिता-त्री, नुनावयिषिता-त्री, नोनूयिता-त्री ;

[5]नुवन्-नुवती, नावयन्-न्ती, नुनूषन्-न्ती, नुनावयिषन्-न्ती ; —

नविष्यन्-न्ती-ती, नावयिष्यन्-न्ती-ती, नुनूषिष्यन्-न्ती-ती, नुनावयिषिष्यन्-न्ती-ती ; —

[6]अनुवानः-[A], नावयमानः, [7]आनुनूषमाणः, नुनावयिषमाणः, नोनूयमानः ;

आनविष्यमाणः, नावयिष्यमाणः, आनुनूषिष्यमाणः, नुनावयिषिष्यमाणः, नोनूयिष्यमाणः ;

[8]संनुत्-संनुतौ-संनुतः ; — — — —

[9]नुतः-नुतम्-नुतवान्, नावितः, नुनूषितः, नुनावयिषितः, नोनूयितः-तवान् ;

---

1. 'सनि ग्रहगुहोश्च' (7-2-12) इतीण्णिषेधः। 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वम्। 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घः। कित्त्वात् गुणाभावः। एवं सर्वत्र सन्प्रत्ययविषये प्रक्रिया ज्ञेया।
2. ण्यन्तात् सनि 'ओः पुयण्—' (7-4-80) इति ज्ञापकादन्तरङ्गयोरपि वृद्ध्यावादेशयोः प्रागप्रवृत्तौ, 'नु' शब्दस्य द्वित्वे, अभ्यासे उकारश्रवणम्। एवं ण्यन्तात् सनि सर्वत्र ज्ञेयम्।
3. यङि परतः 'अकृत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घः। एवं यङन्ते सर्वत्र प्रक्रिया ज्ञेया।
4. अस्य धातोरुदात्तत्वात् (सेट्त्वात्) 'आर्धधातुकस्येड् वलादेः' (7-2-35) इतीटि गुणावादेशौ। एवं तव्यदादिष्वपि ज्ञेयम्।
5. शतरि, 'अदिप्रभृतिभ्यः शपः' (2-4-72) इति शपो लुकि, 'अचि श्नु—' (6-4-77) इत्युवङ्।
6. 'आङि नुप्रच्छ्योरुपसङ्ख्यानम्' (वा. 1-3-21) इति शानच्। आङ्पूर्वकोऽयं धातुः उत्कण्ठापूर्वके शब्दने वर्तते।
7. 'पूर्ववत् सनः' (1-3-62) इति आङ्पूर्वकादस्मात् सन्नन्तादात्मनेपदम् शानच्।
8. क्विपि, 'ह्रस्वस्य पिति कृति—' (6-1-71) इति तुक्। एवं ल्यप्यपि।
9. 'श्र्युकः किति' (7-2-11) इति इण्णिषेधः। एवम्, क्त्वायाम्, क्तिन्यपि इण्णिषेधो ज्ञेयः।

A. 'पतत्रिणः शुभा मन्द्रमानुवानास्त्वजिह्वदन् ॥' भ. का. 8. 67.